

Heimat 2 De Nwe Tijd / Productiehuis Rotterdam

ROBBERT VAN HEUVEN

Theater

***

De anderen dachten dat hij alleen een droevig liedje zou schrijven. Maar als Haralds laptop - zonder backup - wordt gestolen, blijkt daar al een volledig requiem op te staan. Vierstemmig, voor vier koren en in negen delen. Waarvan het laatste deel gespeeld zou moeten worden op een smeltende gletsjer in Groenland.

Het was een ambitieuze odyssee die ten grondslag ligt aan 'Heimat 2' van de jonge acteurs van de Vlaams-Nederlandse groep De Nwe Tijd: van Antwerpen via Denemarken en IJsland naar Groenland reizen en ondertussen mensen vragen waar we als mensheid afscheid van zullen moeten nemen, maar ook waar ze op hopen.

Het resultaat is een muzikale theaterdocumentaire waarin Freek Vielen, Suzanne Grotenhuis, Harald Austbø en Tim David vertellen over hun reis, afgewisseld met videobeelden van boten en besneeuwde landschappen en interviews met onder andere de ex-burmeester van Reykjavik, een wetenschapper en een Groenlandse ondernemer. Daartussen en onderdoor klinken de noten van Haralds requiem dat (op video) wordt gezongen door koren uit de landen waar de groep doorheen trok.

De mooie landschappen, de boeiende interviews, de licht-naïeve jonge-honden-energie van vier would-be wereldreizigers: het blijft lange tijd boeien. Zeker als langzaam duidelijk wordt dat het grote - de omvang van de aarde, de indrukwekkendheid van de landschappen, biodiversiteit, klimaatverandering - voor een mens soms veel minder belangrijk is dan juist de kleine dingen: het als enige zien van een walvis, niet kunnen slapen en het noorderlicht ontdekken, het ontbreken van een geliefde, het gevoel van met een hondenslee door oneindig wit jagen.

Deze sympathieke gedachte raakt een beetje ondergesneeuwd in de veelheid van dingen die 'Heimat 2' wil zijn: documentaire, voorstelling, requiem, persoonlijk reisdocument en geëngageerd pamflet. Al die net niet goed uitgewerkte losse gedachten, vormen en ideeën dwarrelen als sneeuwvlokken door elkaar heen en benemen daardoor het zicht op wat de makers nu echt willen zeggen, en vormen ook nooit stevige grond waarop de toeschouwer kan steunen.

Het hangt ook allemaal net te veel op de kleine persoonlijke verhalen die het niveau van een reisverslag-met-video voor familie en vrienden niet altijd te boven komen. Het zijn de mooie, bombastische requiemmuziek van Harald Austbø, het fijne spel van de acteurs en de poëzie van de teksten die de toeschouwer tot het einde bij de les houden. En die er ook van overtuigen dat De Nwe Tijd voor de toekomst meer zijn mars heeft.

Tournee tot en met 13 april 2016. www.detijd.be